

מ"ת 23188/06 - מדינת ישראל נגד שי בן חמו

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 23188-06-16 מדינת ישראל נ' בן חמו
תיק חיזוני: 238340/2016

בפני כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים מדינת ישראל
נגד שי בן חמו
משיבים

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב שי בנמו תז: 040353906 לידה 1980 מקרית גת נעצר ביום 16.06.05, כתוב אישום הוגש נגדו ביום 16.06.09, אז שוחרר בתנאים מגבלים בבית המשפט בהסכמה הצדדים. בהחלטת חברותי כב' השופטת חולתה מיום 16.6.9.6.16.

במעמד ההסכמה לא טענו הצדדים דבר בעניין הראות לכואורה אז ביקשה ב"כ הנאשם לטען טענות אלה לפני מوطב זה וכך היה.

כתב האישום:

כתב האישום מיחס למשיב כי ביום 16.6.5. היה הנאשם והמתלוונת יחד עם עו"ד מיכה גבאי בבית הדין הרבני כאשר המתלוונת והגורש שלה, אמרוים היו להיוון בפני כב' בית הדין הרבני בעניין הוצאה ילדיהם המשותפים מן הארץ והמשיב וחברו סנקר הגיעו למקום כדי לראות את הגורש אשר הגיע בלווית סוהרי שב"ס לדיוון.

באומרה מעמד שאל עו"ד גבאי את המתלוונת אם המשיב וחברו הם העربים שהביאה והמתלוונת ענתה "ممש לא, אני מוקווה שאני יצא והואו שלי יעמוד במקומו". המשיב כעס והחל לקלל את המתלוונת ולאיים עליה בפני הנוכחים.

ראיות לכואורה:

ב"כ המשיב טענה כי אין ראיות לכואורה שדי בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעה וזאת בשל כך שבפני בית המשפט אמרתה של המתלוונת לבדה בהיעדר חיזוק ותמייה מכל הנוכחים האחרים. נהפוך הוא, הנוכחים האחרים ובهم סוהר השב"ס ומabitchi בית הדין הרבני לא שמעו כל איום ודבר זה עומד בסתרה גמורה لكمותם לקרבתם למקום האירוע כ證明 בסרט האבטחה של בית הדין הרבני.

עמוד 1

מבחן שיש מקום לסקור את הריאות לכואורה סקירה מפורטת על מנת להכריע בשאלת סיכוי הרשעה.

אמרתה של עדי שבתאי מיום 5.6.16 בשעה 11:56 מתארת את דבריו של המשיב לאחר דבריה ואמרה שהוא אמר "את צטערני על זה, אין את מדברת? תשמרי על הפה שלך אני אראה לך".

אמרתה של עדי שבתאי מיום 5.6.16 בשעה 14:22 מתארת כי במקומות היו מאבטחים שהזיהירה אותם ש"החיל" של הגירוש שלה (המשיב), נמצא במקום ושיש להשגיח עליו. אז הביאו את הגירוש לשישה סוחרים והגיעו גם אמו של הגירוש והוא אמרה את הדברים המזוהים לה בכתב האישום. מתארת שהתקונה למה שכולם הבינו - שזו לא צורה של אנשים ולא כדאי להתעסק איתם כי זה מה שהם מתעסקים בלפוצץ אנשים. אז אמר לה המשיב קלות: "זונה של שקל, חתיכת שרמוטה תיזהר ממנה, מי את בכלל? אני אראה לך מזה". אמו של הגירוש ניסתה להרגיע את המצביע והמתלוננת הגישה תלונה ואמרה לשוטרת כך: "חשש hei קטן, אני שמה תלונה כדי להרמי, כדי שיעצרו ויעצבו אותי בשקט" ועוד הוסיף "אנחנו נפגש, מי את שתדברי אליו ככה?".

עוד היא מתארת שבמקומות היו עו"ד מיכה גבאי ומאבטחים של בית הדין הרבני.

אמרת עדי שבתאי מיום 6.6.16 מתארת כי לאחר שאמרה מה שהמשיב התעכban מאוד, החל לאיים ולקיל, הדברים נראים בסרטון ואמרה: "תתביישי לך, אנחנו נסגור אתך חשבון. תשמרי על הפה שלך. זונה של שקל, שרמוטה". אז הגיע הגירוש עם יחי' נח숀 והמשיב אמר לו: "השרמוטה שלך, אנחנו نطפל בה, נסגור אתה חשבון". היא מוסיפה שכולם, המאבטח, הבוחר שהיה בסמוך למשיב, עו"ד מיכה גבאי והאיש החובש כיפה, כולם שמעו חשבון. אין מושפה שכולם, המאבטח, הבוחר שהיה בסמוך למשיב, עו"ד מיכה גבאי והאיש החובש כיפה, כולם שמעו בבירור ואי אפשר היה לפפס כי הוא לא אמר את זה בשקט. עוד הוסיפה שהמאבטחים הרגיעו את המשיב ושהמשיב איים עליו גם לאחר הדיון ואמר לה בתשובה לפניהם: "עופי לי מהפנים, אנחנו ניפגש, אנחנו נראא לך מזה, את תשלמי על זה, אין לך מה לדבר איתני". עוד הוסיפה כי פנתה אל הסוהר של נחנון "הבחור עם המשקפיים" (מתאים לסוהר מוטי סoiseה) ושאלה אותו אם שמע איך המשיב דיבר אליהם.

אמרתה של רבקה זיו אמו של הגירוש מתארת כי הייתה נוכחית באירוע, שמעה את הקלות כפי שאמרה המתלוננת אבל לא שמעה כל ايום.

יש לציין כי רבקה נכנסה לחדר החקירה בזמן גביה עדותה של עדי שבתאי ואמרה לה שלא עושים את מה שהוא עושים ומצלמים את מה שקרה שכן חשבה שעדי צילמה אותה.

אמרתו של נתנאל שזפי, מאבטח בין הדין הרבני באשקלון מתארת כי היה במקום כשהגיע אסיר לדין. הוא הכיר את האנשים שהיו באותו מקום אך לא שמע מהם מיוחד או מיוחד מאיים או מקלל למרות שהוא נראה בסרטון והוא באותו כשוננס האסיר.

אמרתו של פקדו בטלתא, מאבטח בבית הדין הרבני, הוא צפה הסרטון, שמע את זהירותה של האישה על האנשים שהיו שם והעביר את חששותיה לצוות נחנון אך לא שמע איום ולא ייחס חשיבות למה שנאמר אם נאמר בין הצדדים.

אמרתו של הסוהר מוטי סoiseה, מתארת כי הביא את העצור "הגירוש של המתלוננת" וראה שם את המשיב שהוא מכיר אותו ואת סנקר שהיה אליו וכן את העצור אמר להם שלא יתקרבו. בפתח הכניסה לאולם שמע את המשיב שקייל אוֹתָה "בת זונה ובסגנון זהה". וכך גם קיל סנקר אלא שהסוהר מוטי סoiseה הדגיש שלא היו אויומים ולא הבטיחו למתלוננת שיטפלו בה בהמשך.

המשיב וסנקר באמרותיהם מכחישים כי איימו על המתלוונת ומאשרים כי קיללו אותה כי העליה אותם בנסיבות אנשיים אחרים.

עו"ד מיכה גבאי באמרטו מיום 7.6.16. מאשרת כי הוא בא לייצג את לקחו בבית הדין הרבני, שמע את המתלוונת מצביעה לכיוון המשיב ואומרת שהוא פוחדת לצתת כי הוא יפוץ לה את האוטו והעריך כי היא מתכוונת ליצור פרובוקציה.

از שמע את המשיב מקהל אך לא שמע אותו מאין.

עו"ד גבאי מאשר כי הוא נראה בצלמה שם את ידו על המשיב ואומר לו "לא מתאים לך לדבר ככה, תירגע".

לאחר שנחקרו כל הנוכחים נחקרה המתלוונת פעמיים נוספת וטענה כי זה לא פלא שכולם מכחישים את האיומים שכן הם מפחדים להעיד נגד המשיב. אלא שבאותו מעמד אישרה עדי כי דיברה עם אביה בטלפון והאב אמר לה "תתרחקי מהם, אל תחלפי אתכם מילה". החוקר דיבר עם האב באותו מעמד והאב אמר כי לא שמע את המשיב בטלפון.

נאווה שבתאי באמרטה מיום 9.6.16 מתארת כי שוחחה עם ביתה המתלוונת בזמן שהיתה בבית הדין הרבני והבטה אמרה שמאימים עליה והוא שמעה דרך הטלפון קול של גבר שאומר "שרמותה, בת זונה, תראי מה יהיה לך".

מצר מאת השוטר שי ליזמי, מתאר כי ביום 8.6.16 הגיע לבית הדין הרבני ו提ישאל את רן אברהם. רן אמר לו שהוא לא רוצה למסור עדות כי הוא מפחד ולאחר ששהוטר פנה אליו הצדה הוא אמר שראה שני גברים, עוייד ואמו של האסיר ולאחר שהעוזד שאל את הבוחרה אם היא הביאה את השניים שעמדו כערבים החלו השניים לקלל את הבוחרה ואף נשמעו איומים נסוח האיומים שהוא מסר היה "**אני אתפוס אותך**" ואת השאר הוא לא זכר. השוטר חזר עם מכשיר הקלהה, היעד מסר כי שמע איומים אך הוסיף כי אינו יודע מי מהשניים שקיילו השמייע את האיומים. הוא ציין כי הוא מפחד וכי מדובר ב"אנשים שרואים בעיתון". גם בזיכרון שלו מתשלול דסלי אבירה נאמר כי תישאל את רן אברהם. רן אברהם ביקש להכנס למדרגות החדרם כדי לא להיראות ומסר לו כי היה שם אווירה של איומים ללא ספק.

הקלחת השיחה צורפה לתיק. בשיחה זו מסתבר שהראו לעד את הסרטון, הוא זיהה את האנשים והיעד רן אברהם אמר כי **"אז הוא אמר שהוא זונה והוא יתפוס אותה"**. עוד הוא מתאר לשאלת החוקר כי האוירה הייתה אווירת איום וכי הוא לא רוצה למסור עדות כי הוא מפחד.

מצרו של הסוהר מוטי סoiseה מתאר כי היו צעקות וקללות בין המתלוונת ובין המשיב אך לא שמע איומים.

מצרו של הסוהר שמואל פרידמן מתאר קללות אך לא מתאר איומים.

צפיה בסרט מראה את האירועים המצוינים בדוח ולא נראה כי במקום מתרחש אירוע אלים או מאים במיוחד אם כי חילופי הדברים בין הנוכחים נראים היטב בזמן הדיוון מחייבים הנוכחים ובهم המשיב, סנקר, אמו של הגירוש והסוחרים מחוץ לדלת בית הדין. אלא שדוד הצפיה אינו מתאר את קובץ מס' 24941 בצלמה מס' 23 אשר שם בדקה 11:00, נראה הגירוש יוצא בלבד הסוחרים מלאים בבית הדין, עו"ד מיכה גבאי נראה יוצא גם שם הוא. המשיב וסנקר מתחנים לו בחוץ והשלשה יחד עם אמו של הגירוש (לובשת חולצה צהובה), מדברים ביניהם מספר דקות בארבעה. שני סוחרים עדין נמצאים במקום וביניהם הסוהר סoiseה וכולם נראים רגועים. בדקה 11:05 **יוצאים סנקר והמשיב מבית הדין, במקביל אליהם חולפת המתלוונת שמדובר בטלפון ופונה אל הסוהר סoiseה ונראית כי הוא משיב לה**

בשלילה. השניים עוזבים את בית הדין בלי לדבר או להסתכל עם המתלוונת, אשר נשארת בבית הדין עוד מספר דקות אחרי צאתם של המשיב וסנקר. מדברת עם המאבטחים ועם סוהרת וכן עם עוזי דמיכה גבאי, בתנועות ידיים ועוזבת את המקום בסביבות דקה 21:00, חוזרת אחר כך. הגירוש חוזר להמשך דין בליווי הסוחרים אך המשיב וסנקר אינם באזור.

דין והכרעה:

הריאות לכואורה מتبוססות על אמרות המתלוונת שאליהן מצטרף תשאולו של רן אברהם ומנגד אמרותיהם של כל הסוחרים שנכחו במקום וכן אמרתו של עוזי דמיכה גבאי, אמרתו של סנקר, אמרתה של רבקה זיו ואמרתו של הנאשם עצמו אשר שוללות אiomים אך מאשרות את הקבלות.

עוד יש לצרף לראיות את התרשומות של בית המשפט מן הדברים הנראים בסרט וمتנוונות הידיים ושפט הגוף של הנוכחים.

המסקנה היא כי במקרה זה לא ניתן לומר כי סיכון הרשעה עולה על סיכון היזק, גרסאותיה של המתלוונת משתנות ואין תואמות את גרסתו של רן אברהם שניתנה בהקלטה בקשר לתוקן האiomים ולמללים שנאמרו. יש לחוש כי הרגשתה הסובייקטיבית של המתלוונת הייתה הרגשת איום בשל הנסיבות אר המתלוונת העידה על עצמה כי : "חשש כי קtan, אני שמה תלונה כדי להרתו כדי שייעזרו ויעזבו אותי בשקט". ודברים אלה מחדדים את הספק המובנה המצטרף לעדותם של העדים השוללים אירוע עבירה.

בחנתי את השאלה אם אכן עדים אלה חששים מן המשיב אך מדובר באנשי ביטחון ובסוחרים ומהם העוסקים מיד יום בלילה עוצרים, דבר המציגם את החשש.

זאת ועוד ובעיקר, לא ניתן לומר כי רן אברהם ואמרתו לחוקרים הינה בגדר חומר הראיות שכן רן אברהם אינו עד בתיק ואני רשום בכתב האישום כעד ולפיכך לא ניתן לכלול את אמרתו בגדר החומר המרשיע את המשיב.

הערכת סיכון הרשעה וסיכון באוטם מקרים נדירים בהם נופל ספק מובנה בשל סטירה בין מקורות מפלילים ובין גרסאות מפלילות ומציאות הינה מלאכה עדינה. לא על בית המשפט שלמעצר המלאכה למגור, אך הוא אינו בן חורין ליבטל ממנה, ובכל מקום שחוש המומחיות שלו מורה על סטירות וספקות יסודים אשר מעלים את סיכון היזק מעל לסיכון הרשעה עליו לקבוע כי לא די בריאות לכואורה שהוצגו בפניו.

אשר על כן, אני קובע כי קם ספק מובנה בחומר הראיות אשר להתרשומי גורם לכך שסיכון היזק עולה על סיכון הרשעה.

התוצאה היא כי תנאי השחרור המגבילים בטלים למעט הפקדה במזומנים אשר תשמש להבטחת התיאצבותו של המשיב לדין ולאיסור יצירת קשר עם המתלוונת אשר עומד על כנו עד לתום ההליכים.

ההקלטה תיקנס לתקוף ביום 16.6.24 בשעה 10:00.

המציאות תעביר העתק החלטה בדחיפות לצדים.

זכות ערר בתוך 30 ימים.

ניתנה היום, ט"ו סיון תשע"ו, 21 יוני 2016, בהעדר הצדדים.